

І говорило тихо серце...

Анатолій Клименко

І говорило тихо серце,
І душу радість укривала..
Любов у сонячне цеберце
Дари усі свої складала..

Там посміх, радість промайнула,
А потім тиша пролунала..
Чи всіх згадала, не забула,
Усіх до купи позбирала.

Ідеш до радості крізь болі,
І ногу ставиш на тверде.
І так вже хочеш дати волі
Почути те, що зве тебе..

Стебло до світла простягає
Свій перший ніжний пелюсточок..
А він, хоч і малий, а знає,
Що з нього виросте листочок..

І набереться світла вповні,
І зеленітиме на волі.
І будуть вітри колисати
Його в широких чистих полі..

28.09.2026